

НОВА РАДА

№ 98.

Середа, 12 червня (30 травня) 1918 року.

ТРОЦЬКИЙ НАРОДНИЙ ДІМ.

УГРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕАТР.
Святодух у середу **Лісова квітка**, 13-го 1) Брехня, 2) Народні хорові співи, 14-го Ясні зорі.

ВІТНІЙ ТЕАТР КУПАЦЬКОГО ЗІБРАННЯ. Дирекція Колесниченко
У середу 12-го За свій гріх, 13-го Циганка Аза, 14-го Неволине, 15-го червня Запорожський клад і Ніч під Різдво, 16 Хмара

ШТУЧНИЙ ЛІД

ФАБРИКИ

Т-ва „ПРОДАДЕДЪ“
ЛАБОРАТОРНА 1.
ТЕЛ. 37-93; 16-64.
1-826-3

Південно-руське товариство заохочення хліборобства і сільської промисловості. Київ, Фундулійська, 46, тел. 3-07.

Заступництво по продажу машин акц. т-ва „УРОЖАЙ“. Пропонує ЖАТКИ, СІЯЛКИ, МОЛОТИЛКИ і ПРИВОДИ ЗАВ. Р. Т. ЕЛЬВОРТИ, а також інші с.-г. машини, струменти і сепаратори „АЛЬФА-ЛІвалль“. 2-837-1

ОПОВІЩЕННЯ

Подільська Губернія на Народні Управи

Звестує, що на діяльність в Україні потрібно:

1) Завідувачем відділом дощомоги волостим відповідним самоврядуванням (земствам).

Дві губернських інструкторів для цього відділу.

3) Чотирьох бухгалтерів—інструкторів.

Завідувачем відділу—налаштувати працю волостних самоврядувань. Завідувачем губернського інструктора—бажані вищою освітою. Для всіх—обов'язково досвід в земській справі, знання української мови; бажане знайомство в Поділлям. Умова службі: завідувачем 650 карб. і двом губернським інструкторам по 600 карб. місячно; інструкторам—бухгалтерам по 500 карб. Всім при розідах 15 карб. суточних в межах Поділля і 25 карбованців у великих містах, блет першого класу.

4) Спеціаліст-інструктор по професійній освіті, нафільтра робота—розроблення сітки професійних школ на Поділлю, додаток за існуючими ремеслами. Платня—650 карб. на місяць.

5) Завідувачем видавничим відділом Відділу Народної Освіти, також 6) його помічників. Необхідні досвідченість у видавничій справі, знайомство з паперовим ринком; бажане—досконаліше знання української мови, уміння вести коректуру. Нафільтра робота—організація видавництв підручників. Платня—зазвичай 600 карб., а помічників 500 карб. місячно.

7) Завідувачем центральним складом книжок і підручників паочних приладів і майстерністю останніх, а також

8) два його помічники. Нафільтра залізниця—організація губернського, по-вітових і волостних книжкових складів, організація майстерністей підручників, а також переплетної майстерні.

Платня—зазвичай 550 карб. місячно, помічникам по 450 карб.

9) губернський інструктор по позашкільний освіті. Завідувачем—широка організація позашкільної освіти на Поділлю. Платня 650 карб. місячно.

10) інструктор (ка) по дошкільному вихованню. Завідувачем—заналогення спрощеного дошкільного виховання в губернії. Платня 500 карб. місячно.

11) помічник завідувача технічно-будівничими і дорожнім Бюро. Умова—винахід технічна освіта. Платня 600 карбованців місячно.

12) помічник головного бухгалтера управи, 13) бухгалтер шкільного відділу—по 500 карб. місячно.

14) Завідувачем відділом бжільництва і мовківництва (головним чином по-трійні спеціаліст по бжільництву). Платня—650 карб. місячно.

Всі вищезазначені спеціалісти при розідах в межах губернії одержують суточних 15 карбованців, при командировках в великих містах 25 карб.; проїзд першим класом.

Для осіб, бажаючих листати зазначені посади, обов'язкове знання української мови. Бажане знайомство в Поділлям.

Прохання необхідно подати до 1 липня (юла) по новому стилю.

В проханнях необхідно подати своє curriculum vitae, зазначивши, головним чином, освітній цех, службу практику і вказавши інститут і організації та окремих людей, що можуть дати про кандидата відомості. Бажано при проханні праці копії її. Прохання подавати по адресі: М. Камінській - Под., губернія народна управа.

5-879-3

Звенигородський повітовий народний управа

потребі більш СТО дум учителів пізньих початкових шкіл, а освіті, учительської семінарії, або малої звані навчитель пізньих початкових народних шкіл. Жаловання 195 карб. в місці, квартири при школі, або квартири громіні не 25 карб. в місці, пізньі підставки по 120 карб. за можність робіт; а за завідування школою, за книгу книгодрукарні, школі, народною на-співі, за рукоіділ, за завідуванням ж, окремо платити.

Для призначения на посаду необхідно подати такі документи: метрично свідо-від і атестат про скінченні вчительської семінарії, або про те що мається звання вчителя початкової народової школи.

Прохання з документами адресувати: м. Звенигородка, на Київщині, повітова народна управа, пізньий відділ. 5-819-3

Перші київські вечірні за-
галально освітні курси (з правом для уча-
щихся). Відкритий прийом прохань на 1918-19 уч. рік. Прохання приймаються в кандидатів курсів що-дено, крім пізньих підставок, з 6 г. до 8 г. вечора Михайлівська площа реальна школа. 10-0676-5

ГУРТОВІ ЗАКУПКИ КНИЖНО

Для книгарень, „Просяг“ і т. і. виконує в тижневі сроках котаря центральної експедиції українського друку. Київ, Хрестатик 39, Комісійних 5% з рахунка. 5-0720-1

ВОЛИНСЬКА ГУБЕРНСЬКА ЗЕМСЬ-
КА УПРАВА

запрошує на службу завідувача лічниці-санітарним бюро. Платня 3600 карбованців річно і на дорожні 400 карбованців місячно. Завви, eurriculum vitae i печаті праці направляти в санітарне бюро Губер-
нської управи. 3-838-1

Тимчасові умови передплати на 1918 рік.

на 9 міс.	на 8 міс.	на 7 міс.	на 6 міс.	на 5 міс.	на 4 міс.	на 3 міс.	на 2 міс.	на 1 міс.
-	-	-	-	-	-	18 р.	12 р.	6 р.

Передплата приймається тільки з 1-го числа кожного місяця. — За зміну адреси 50 коп. (при зміні доконче прикладати стару адресу).

Адреса редакції в конторі:

У КІЇВІ, ІНСТИТУТСЬКА, 22.

Телефон редакції 64-80.

Пошт. скринька № 373.

ГАЗЕТА ПОЛІТИЧНА, ЕКОНОМІЧНА І ЛІТЕРАТУРНА.

Виходить щодня, окрім понеділків і днів після великих свят.

Умови друкування сп'єсюток:

На I сторінці: 2 карб. 25 коп.

На IV . . . . . 20 коп.

за 1 рядок в 1 шпалті п'яті рази

кожний раз.

Особам, що шукави праці за оголо-
щенням п'яті рази як в 3 рядки в

шп. 1 карб. 20 коп. за 1 раз.

Контора відкрита від 10-6 год.

дня

Ціна окремого 25 к.

В преміці і на конвертах 25 к.

№ 98.

Оголошення

Уновлюваний міністерством продоволь-
чих справ по північному району України
по заготовці фуражу з осередком у Гоме-
лі шукає діловода, водолюбного україн-
ського підпорядковання. Зверта-
тися: В. Володимирська 28, кв. 10 Лясковського.
3-0713-3

Гетьман і українське гро-
мадянство.

Небезпека освіті.

В справах освіти за царських часів державна політика мала та-
кий напрямок, щоб людей з се-
редньою вищою освітою було у нас як найменше. Селяні майже цілком були позбавлені можливості вчити своїх дітей по гімна-
зіях, бо гімназії існували тільки по більших городах, а по селах їх мігде не було. Це було не тільки шкодливим для народу, а в додаток є того що цілком його кривило. бо ті гімназії трохи не всі були казенними, через що удиржалися в казенні кошти, які збиралися в переважній більшості з селян. Виходило, що селяні своїми коштами вчили городянських дітей, а з селян тільки дітей, які були й убогими людьми не можна було й думати через дорожнечу про те, щоб учити свою дитину в городі. Заважимо, що платня за науку в казенних гімназіях не виносила й п'ятої частини всіх видатків, а через те діти по гімназіях вчилися майже цілком за казенні гроші, то б то мало не цілком на кошти мужи-
чої праці.

В результаті селяни з середньою вищою освітою український на-
рід має дуже й дуже мало. Та й то здебільшого гімназії робили з них не народів робітників, а яничар, прислужників русифікаційної та централістичної політики, яким інтереси українського народу стали цілком чужими, бо вони увесь час держалися й дуртися в пані...

По гімназіях вчилися майже виключно городяни, а з селян тільки багаті. Правда, що „кухаркіні діти“ в гімназії не пускали, але ж діти трактирщиків, ла-
вочників, поїздаїв і т. і., через те, що гімназії були по городах, де ці люди проживають, вчилися по гімназіях.

Невисокий моральний рівень того громадянства, з якого виходив переважно клас освічених людей, дуже кепсько одивався не тільки на моральному рівні освіченої класу нашого суспільства, а ще більше на добротливості самої освіти, яка стояла у нас взагалі низько в ціліх своїх стані. Клас освічених людей в своїй су-
цілості був у нас цілком чужим і навіть ворожим народові. Не диво, що за часів революції наш український народ, який дуже цінив і цінить освіту, став вороже до такої зданої інтелігенції, як до чужого й ворожого йому класу людності, і виявив свою ворожнечу дуже яскраво. А бувши позбавленім своєї інтелігенції, він попав в лабітні всіх демагогів та чужинців і з того повертало дуже багато лиха, як для селян, так і для України взагалі.

Народ, однаке, добре порозумів, що йому потрібні свої освічені ліде, які були-б його плотю й кров'ю. Освіту він завше цінив, але ж знов і те, що у його повинні бути освіченими свої діти, а не чужинці. І от, ми бачили, як народ з початку революції заходився коло заснування по селах гімназій, учительських інститутів, ремісничих школ. На протязі 3-4 місяців по Україні було засновано по селах більш 30 гімназій. „Про-
світи“ одкривалися сотнями, а потім тисячами. Однаке, каламуна хвilia, яку викинула революція на погорх своїх світло-рожевих хвиль, прилинила цю велику справу. Од-
криті гімназії, за браком коштів, почали закриватися одна за другою. Городяни виховані на музичні гроші, не скотили їхати на села, щоб учити по гімназіях мужичих дітей, і через те, за браком вчителів, почали закриватися й ті гімназі

Благотворітельних Доброчин-
них

Состоящим на службі Що слу-
жать

Міські Міський
Іднаково Одніаче
Найдена зброя Знайдено зброя
Состоять на службі Служать
Заключенню Ув'язнення
Армітажські Арештантські
Срок Термін строк

Придбачаця Передбачається

Ці Ції

Порчи Псування

Підговори Намові

Інші Інші

Діяння } вчинки

Дії } вчинки

Нарушаючі Що порушують

Обществений Горожанський

Порядок Лад

Служачих і т. д. Що служать

у війську

Військового Вищого

При дійсних При існуванні

Накладом Накладаним

Візможні Громові пісні, карти

Передбачаця Передбачається

Педії Вчинки

Представатись суду Відаватись

під суд

Призываю Закликаю

Граждан Громадян

Скорішого Як найскорішого

Возстановлення Відновлення

Общественної Громадської

Частини Приватної

І от коли ми звернемо увагу на

ортографію, та на недоречне ужи-
вання в цій обміні де яких суто

українських слів, як от: викону-
вання, особистий, відповідні, ідна-
ково, та події, або пригадаємо собі

от всі "щі" "щих" "щим", то ста-
не цілком ясно, чому "Vossische Zeit-
ung" вважає, що українці від мо-
сків відрізняються тільки колі-
ром очей та волосся.

O sancta simplicitas! щоб не скла-
вати більше.

Павло Мазюкович.

В міністерствах.

Асигнування.

Рада міністрів асигнувала на:

1) Урядовим окремою кересу

штабом 4028170 карб.

2) На скликання з'їзду представ-
ників бірж праці 37806 карбованців.

3) На негайні потреби по справам

освіти 1000000 карбованців.

НАКАЗ

міністра внутрішніх справ по посто-
ю телеграфному відомству.

5 червня 1918 року.

№ 74.

Згідно журнальної постанови б.
ради народних міністрів від 21 берез-
ня 1918 року за № 37 скликано, що
до поштово-телеграфного відомства
перейшла жмеринська діміністрація
радіостанція з 29 квітня цього року.

Пропоную завідувачу комісії
поштово-телеграфним установами,
а також начальнику жмеринської ра-
діостанції записати приймачі комісію
майно і матеріали по відповідних
книгах.

За міністра внутрішніх справ
В. Кулабко-Корецький.

Віра та держава.

При міністерстві існували
цими діями має відзначатись тижнева час-
ниця "Віра та Держава". Під час за-
садження Собору можливий вихід час-
ону до 2-х раз на тиждень.

"Віра та Держава" ставить най-
ближчим основним своїм завданням—
дати широку інформацію церковного
життя на Україні, як православного
так іноземного; але позаяк право-
славна віра є єдина більшою частиною
українського народу, то більш
уважає буде звернення на православний
відділ у цій часниці.

До співробітництва запрошуються
де-котрі професори академії, та уні-
верситету, а також відомі цехові
українські діячі.

Мова часони переважно буде

українською, але можливі статті і на

російській мові.

Заборона земельних зібрань.

М-во внутр. справ наказало всім
губернським старостам, що скликання
земельних зібрань як до осе-
ни ц. р. вважає в сучасний момент не-
відповідним. В разі надзвичайної по-
треби зібрання можуть бути скликані
тільки з дозволу м-ва внутрішніх

справ.

Дозволи дозволи

Право ношення зброї право но-
сити зброю

Нових Нових

Получкою Одержанням

Дозволів Дозволів

Поступивши суму Гроші що до-
ходять

змін— треба їх розділити так, щоби
вони всі мали змогу користатися з
курсом.

Як підручник ухвалена граматика
Шерстюка, а також можна послуго-
вуватись граматикою Огієнка або
Курили.

Організатор курсів, користуючись
департаментом культуро-просвітницьких орга-
нізацій, а довкілля нішукати від-
відних лекторів за півтарію 6 карб.
за годину, і в крайньому випадку
де лекторів браку,—звертачись в
культурно-просвітницькі відділи м-ва.

Культуро-просвітні організації
здають усіх відомих міст добути про
те, щоб департамент організаторів
курсів в спрощеному вистачає лекторів.
Організатор повинен завести в цій
справі як національні земсеки по те-
матах української мови.

Культуро-просвітні організації до-
глидають за порядком відкати лекції
і видавати їм досвідчення

скільки вони відчитали лекції.

Начальники земсеків і скріні
всіх земських мізах виникають
з лекторів за навчання мови. Про-
ші для цієї справи брати з конто-
ру рису 42.

Примітка: телеграма від 25/4
5932 касується. Програма курсів буде
надіслана управлінням для доро-
ження культуро-просвітнім організа-
ціям і організаторам курсів.

Справа відбудовання Звіринця.

Департаментом громадських праць
при міністерстві праці спрямовано
законопроект про відбудову зруй-
нованого вибухом предметів Звірин-
ця. Для цього організується техніч-
ний комітет з представників місько-
го самоврядування, а також осіб сві-
домих у технічних, економічних та
юридичних питаннях. Комітет на пер-
шу чергу подбас про збудований ба-
рак, та пемешкань на 2000 людей.

До праці у першу чергу буде пристя-
гено безробітних. На початок праці
проходить асигновка в три місяці
карбованців.

Нові штати відомства вязниць.

Міністерство юстиції, приймаючи
на увагу крайнє матеріальну скрутку
кількох службних відомств вязниць,
вносить в раду міністрів на затвер-
ження нові штати цього відомства.

Призначення.

Наказом по морському відомству
контр-адмірала Остроградського при-
значено в распорядження головного
командира всіх морських Чорноморсько-
го побережжя.

Контр-адмірала Клечковського при-
значено за зважку з німецьким
командуванням в Криму.

**Відозва музичного відділу міні-
стерства освіти.**

Дбаючи про підвищення музичної
культури на Україні, музичний від-
діл звертає особливу увагу на широ-
ку організацію хорів. Українські на-
ціональні пісні—це та міцка підзві-
тина, на якій будуться національні
хори, а велика дрібність нашого народу до
хорового співу дає надію на те, що
хорова справа на Україні буде мати
велику будучину.

Спроба музичного відділу органі-
зувати великий хор у Києві дала
добрі наслідки. Масно великий музич-
ний симфонічний хор у Києві зложений з
наших громадян співаків, які свої
вільні години віддають хоровим сту-
діям. "Перший український націо-
нальний хор у Києві" вже почав ви-
ступати на концертовій естраді.

Але одна хор не зможе взяти на
себе тає великої хорової роботи, яка
появилася відтінок поступити
міністерству відповідно до чого проєкт
мав розробити; змістом історії зна-
чної більшості населення Крима, ма-
ючи на увазі інтереси тоді юності
і стародавні звичаї в українським
урядом, не має жадного сумніву, що
населення Криму може бути висловлене
тільки за зуку з Україною.

Прийміть, Ваша Ексцепція, за-
певнені в цілковитій позиції та ві-
данисті.

Управлінчий міністерством справ
закордонних Д. Доротенко.

Директор дипартаменту Лоський.

В справі пам'ятника Т. Шевченкові.

Лист до редакції.

Високоплановий Пане Редактор.
Я, як бувший гласний міської
Думи і бувший заступник Голови
Комітету по збудуванню у Києві
пам'ятника Т. Шевченкові після то-
го, як міський голова Ільяк звіс-
тило земсеки з Кримом, мушу по-
дати такі пояснення в приводі на-
рукованого в 53 числі "Нової Ради"
6/VII, засідання пам'ятного Ор.
Іванівського в спр. збудування то-
го пам'ятника і пропу її позначення
здрукувати в шлюному Вапному
часопису, щоб півдімити наше гро-
мадянство.

Весною 1914 року був ухвалений
і принятий до виконання проект
пам'ятника італійця Шортино. Було
де які перші згадані від Академії ху-
дожестів і д. Шортино поблизу бу-
ло Петербургу, щоб посунуть цю
справу. Після його повороту, мало-
відійти земсеки. Але повстана-
віна і справу треба було припинити.
Як відомо, тодішній уряд робив
всі заходи до руйнування всього
українського не тільки у своїй дер-
жаві у себе, але і на Австро-
угарській Галичині. І от, при таких
умовах, боячись, щоб не були се-
вестровані зібрані на пам'ятник гро-
ші—такі чутки були,—а самий Ко-
мітет знищений прийшов замов-
ити, не подаючи підлогу.

Голова секції організації народних
хорів Олекса Приходько.

лиш молячи Бога, щоб „предержа-
ція влади“ всесім забули про таку
вебезпекну інституцію, як Комітет
тим бачо треба було буті обереж-
ним, що за своє існування, Комітет
зазнав, як своїх ворогів спротивників,
ї жандармів, губернаторів, Сенату
ї кавалірів як не Синоду, то його при-
бічників—архімандритів, архіреїв.
Не кажу вже про „истинно-руських“
ї „Кіев'янин“ „Нового Времен“
та інших чорносотених часописів.

Так і мечав Комітет до революції. В перші часи після революції теж не можна було працювати, бо хвалі-
життя шілк на іншу путь; крім того треба було підождати обіображення
нової міської Думи, бо, по статуту
Комітету, більшість його членів (10
чоловік) повинна складатися з гла-
сників, а міський голова є і голова
К-ту. В середині минулого року від-
булось, під моїм, як застуਪником го-
лови, проводом засідання Комітету на якому між іншими, зроблені по-
станова вівернулись до Кіев'янину.
Думи з преханістю обібрали до Комі-
тету 2 гласних десьять членів. Вико-
нуючи цю постанову, я звернувся
особисто до городського голови з
запрошенням внести на третій засідан-
ні зупинку на обіображення членів К-ту.
Дума цей справи ще не розглядала.
З цим же та і звертався я до де-
яких гласників українців, але їх вони
чомусь не послухали цього світого
для нас діла. Так справа і стояла.
Немає ні голови, ні членів від Думи.
Також не відомо, хто членами від
Полтавського губ. земства, в новому
своєму складі. Що до троїшії на-
пам'ятин, то вони складаються так:
а) Кіев'янським Комітетом зібрали бі-
льше 100.000 карб. виключаючи з них
незелені видатки на конкурси, то
що—шішок, що постановам К-ту,
лежить в державних канцеляріях на
складі державного Кіев'янського Бан-
ку, також головкою у Кіев'янському
Товаристві Взаємного Кредиту і
Кіев'янській міській касі і на них
ідуть видатки; б) Полтавською Гу-
бернською Земською Управою, по
відомостям 1917 року, зібрали 55
тисяч, на які куплені державні па-
рти і в Земській Поміт-
вій Земській Управі, теж по відо-
мостям 1917 р.—6902 карб. є ще
незелені суми по деяких інститу-
ціях. Всі ці гречі, хвалити Бога,
що, звичайно, з такими мадими
коштами, тепер, коли стала Україна
самостійною, не можна і чинати
справу з будовою пам'ятника нашо-
му великому поетові. Перш за все
треба подумати про збільшення кош-
тів. Що до місця, то хоча Кіев'янка
Дума і не наша, але все таки та-
пер більше, чим раніше, надій оді-
рати на це діло найкращу у місті
площу, якою, на мій погляд, слід
важати Михайлівську площу, де
стоїть кевада модель пам'ятника
Ользі, яка раніше і була відведена
для пам'ятника Шевченкові, а потім
під вільзовим замісником ворогів Ук-
раїнства—Кіев'янських чорносотенців
обібрана під Ольгу.

Всю справу з пам'ятником, на
мій погляд, треба було реорганізу-
вати, іро що я й докладав Комітету, але він не погодився во мню.
Будемо ждати заходів нашої демок-
ратичної Думи.

З великою пошаною І. Щітків-
ський.

У Київі.

♦ Ратифікація мирного договору. Вчора в Берліні вівернувся один із членів українського посольства в Берліні І. Сенницький, який привіз з собою і вчора ж вручив управлюючому міністерству закордонних справ ратифікаційні грамоти мирного договору України з Германією, підписані імператором Вільгельмом.

♦ Секрети мирної конференції. В не-
ху в „Кіев'яні“ появилася замітка про „предвідомки“ грамоти
України, в якій подано проект
кордовів, що ІХ виробна економічна
комісія української мирної делегації.
Це рід досить елементарна, що робота
комісії повинна проводитися в
секреті, бо комісії дають матеріал для
фінансових заяв і домагань самії
делегації. Коли ж проект комісії,
які ще не прийняті й не затвержені,
подаюти до відома всім, то виходить,
що хтось перебуває роботу делегації,
хтось ІІ зригає, даючи бол. шевінам
у руки той. матерії, який їм не по-
вінен бути відомим, коли він тільки
в стадії проекту.

♦ органами більшевіків, а підручними
йому комісіями, які не можуть вті-
нати од преси елементарних секретів
державного значення?

♦ Мирна конференція. Вчора за-
садиши мирової конференції не від-
булося, бо в комісії ще не порозумі-
лися достаточно що до окремих пунктів умов перемир'я.

На вчорашиому спільному засі-
данні залишодорожньої комісії сторо-
ни порозумілися в справі відновлен-
ня тегарского і пасажирського руху.
Совітська делегація зазнала різ про
відновлення поштово-телеграфу ко-
мунісації між Москвою і Україною. По прямому дроту з Москви
був переконаний українським са-
мостійником.

♦ Месновчина і Сибір. Учора вій-

ське міністерство передали талу
радіограму Лейлі:

„Всім. Совіт народних комісарів
звернувся до населення з ламіфестом
з приводу чехо-словашкого повстан-
ня, уважно підготовленого російськими
контрреволюціонерами у спілці з аген-
тами закордонного імперіалізму. Ламі-
фест визначає повну безруковість
російської контрреволюції, яка утво-
рює свою глибоку тимчасову уряду в
окремих гоодах Сибіру, спираючись
на ешелони чехо-словашків. Надії зни-
щить Росію тимчасовим припиненням
притоки хліба з Сибіру будуть без-
підставні, бо вже вже негайних за-
ходів що до підвозу хліба з Дону і з
Кубані, а також з Терека, де є багато
десятків місіонів пудів хліба. Ма-
міфест кінчиться заклином до суве-
реїв розправи з контрреволюційними
змовцями.

Всіх, хто має зв'язок з Ташкентом, просимо передати депешу в Ташкент, гетьману П. Скоропадському, голову міністрів д. Лизогубу, начальнику штабу Дацкевич-Городецькому, міністр закордонних справ д. Дорошенко і інші представники вищої української і німецької влади, рідні і знайомі покійних і багато
народу.

Після панаходи жалібний похід
вирушив по Хрестатику, Олександровській, Московській ул. на Звіринецькій кладовищі.

Попереду мінісердні сестри несли вінки, далі йшло духовенство на чолі з епископами, за ними слідували чотирі срібні колесниці з животними домовинами, за колесницями прості візницькі площаики з домовинами... Домовини всі в квітках і зелені...

Сумна картина, так добре знаєма місіонерами, котрим за яких небудь півроку—дозволи бути свідками стільких похорон...

За домовинами йшов військовий

оркестр і почестні відділи українські і німецькі.

Мимо страшного пожарища, яке

діймить ще й досі пройшов похід на

місце вічного спокою—звіринецькій кладовищі.

♦ Заперечення інформації „Кіев'ян-
ській Мыслі“. Від УТА отримали ми
таке до надруковання: Кавказькій
української мирної делегації пра-
глася одзначити, що учинене у вчо-
рі відомому числі „Кіев'яні“ по-
відомлення про працю комісії мир-
них делегацій не цілком одноїдає
дійсності, звістка ж про становище
питання про демаркаційну лінію яв-
ляється цілковитою брехнею.

♦ Вища влада над арх. Антонієм.

„Голос Кієва“ повідомляє: „Єпископ

Накодим дістав телеграфне повідом-
лення, що митрополит Антоній, виб-
раний на останньому спартакіальному

соборі на кіевську митрополію, за-
творений вищою церковною владою,

на цій староруській православній

кatedрі, і приблизно через тиждень

приїде в Кіев'. Ми недавно подавали

змістку, що арх. Антоній

признає синод на кіевській катедрі ще до

спартакіального собору. Глуха вказівка

„Голос Кієва“ на „вищу церковну

владу“ очевидно торкається синоду.

Отже: вища церковна влада для

арх. Антоній є синод, і тому

він очевидно досі не є їхнім у Кіеві,

також не дістав благословення синоду.

Що до світської влади, яку визнає

арх. Антоній, то вона в усіхому

разі є українська.

♦ Большевики в Київі. До Києва

повернувся чимало більшевіків,

котрі преступали під час приходу

українсько-німецького війська. Недавно

турою ІХ завітав на свої місця

— залізодорожній майстерні, але на

службу не вступив, бо служби не потріб-
ує. Багато зустрічається в Київі

і харківських більшевіків.

♦ У Київі. 3 великою пошаною І. Щітків-
ський.

♦ Ратифікація мирного договору.

Вчора в Берліні вівернувся один із

членів українського посольства в Берліні І. Сенницький, який привіз з

собою і вчора ж вручив управлюючому

міністерству закордонних справ

ratyfikacijni gromoty.

♦ Новий представник укр. держави

у Відні. З авторитетних джерел по-
відомляється, що Мечислава Липинсько-

го призначено представником Української

Держави у Відні. Липинський

автор наукових праць про Хмельни-
чину, де він особливо підкреслив

роль української шляхти в боротьбі
за українську державість. Як пуб-
ліст і політик він пропагував ідею
національного відродження й повер-
нення до свого народу спільнотою

української шляхти. Липинський здав-

ся в усіх переконанням українським

самостійником.

♦ Месновчина і Сибір. Учора вій-

ське міністерство передали талу

радіограму Лейлі:

„Всім. Совіт народних комісарів

звернувся до населення з ламіфестом

з приводу чехо-словашкого повстан-

ня, уважно підготовленого російськими

контрреволюціонерами у спілці з аген-

тами закордонного імперіалізму. Мамі-

фест визначає повну безруковість

російської контрреволюції, яка утво-

рює свою глибоку тимчасову уряду в

окремих гоодах Сибіру, спираючись

на ешелони чехо-словашків. Надії зни-

щить Росію тимчасовим припиненням

притоки хліба з Сибіру будуть без-

шено скрізь і скрізь, що починаються курси німецької мови і бажаючих тись" — невідомо.

Але факт хиже експлоатації на темноті изродний остається фактом, як то години туди то й туди то. Службі деякі були немало здивовані такою обів'ям.

29/V 1918 р.

Гр. Правобережний.

Але всіх таки з 7-го червня одкривалися і училися і української курси, так що тепер у нас учається і української та німецької мови і добрі робить,

А все це старання нашого пана голови культурно-просвітньої комісії д-ра Тисличного. Хай учиться його за плечима не юсити.

Шелестенко.

С. СЕМ'ЯНІВКА (київського повіту). Село це — степове. Рослинуло вони, як і більшість наших сел, серед степу та байраків... Навкруги чудова природа. Ріжкі історичні, давно забуті, могили, мов свідки колишньої боротьби, однакожи островками виглядають з зеленої нашини - моря...

"Гостра Могила" покрита якими ріжкобарвними колісами; жито, викинувшись колос, стільше оточене, мов вартою, квітками: жебрій живокість, підливши гордовито голови немов хочуть крикнути сусіду - будаку: "не пишайся друже, що високий, — дожеме!"

Червоноїка липчина, горошок і житники склали голови і стоять в глибокій задумі...

Але... селян ця "посезія" не цікавить!

Внутрішнє життя села — традиція минулого; воно живе чутками і забобонами. Останніми часами селянин, бачучи таку жорстоку дійсність життя (зміна "свободи", режим, постма "отреченістю" від революційного міра"), — викинувся в бік релігії...

Але найшільні "добре" люде, які, користуючись народною темнотою, одверто спекулюють на "святах".

В нашому селі лежить розбитий параліч стара бабуся Мазурчих.

Вона оголосила себе "предсвідницею" між небом і землею — зробилась пророчицею. І поплила до баби грошеніть...

З усіх околиць повіту київського посыпалась людина до нової "святої", які все, що попадало під її руку: хліб, масельце, саме і т. ін.

На "поклонені" спочатку їшли переважно сільські "Кодубинівські" Явдохи, а коли слава "пророчиці" поширилась, пішли всі віруючі.

Картини прийоми приблизно така: невеличка хата, в якій лежить при "последнем інциденті" виснажений труп старої жінки. Жінка весь час розказує присутнім трафаретні процесії: іре, піст, іжу, молитву за свої "грішні" душі...

На поокути кадитьсь ладзи.

Баби й дівчата скупчались кругом "святої" і глядячи віткачю вислухують отповіді на свої запитання.

— Коли повернеться з полону мій син Онорій? — побожно запитує стара, з хитруватими очима, баба.

— Благословен Всевишній... через двадцять днів...

— Да пріде царство твоє — шепчуть сухе промовляє "преподобна".

— А як же далі піде життя нашої сем'ї?

— Все добре... Гаразд. Моліться Богу. І зеленецька троянка посунувася під подушку бабусі. "Все гаразд".

Ось підходить до ліжка молода, соромнива з рябуватим обличчям дівчина і стиха запитує: — чи вийду я заміж?

Не дивлячись на неї, "предсвідниця" одновідає трафаретною фразою.

— Через два тижні... Турбується чорнавий і дза русавих. Будеш за русавим. Життя щастливе. Все добре.

В цей мент до хати візьмакують дві молодінці і, дивлячись на півнісмішувато на присутніх "бабок", залигають "святу": чи скоро вони побачать своїх чоловіків?

— Через двадцять днів...

Молодінці переглядаються, виходять з хати і заходяться ретагом.

— Чоловік — як бики сидять дома, дітей.

— Все, через двадцять днів...

Треба чергу встановити, задоволено потираючи руки промовиза син "святої".

— Наред плавом пливе на "чудеса"; ну, щож, скрізь темнота... А ми показали "темному" народу світ...

... Ладам курить. Баби віткачю вислухують проповідь, що кібі Іван захороня для дітей спирт.

Оберот т-ва за рік 15.000 карб.

Дикуючи енергійним заходам членів

сухо вирикує свою видумку, перемішуючи цитатами св. письма та писал-

тиара.

І маленьке, сухоряве обличчя розуму не виявляє ні хвітроців ні розуму — почин безвідінності.

Що штовхнуло бабусю "присвяті" — нічевідомо.

Але факт хиже експлоатації на темноті изродний остається фактом, як то години туди то й туди то. Службі деякі були немало здивовані такою обів'ям.

Життя вирує, гуркотить і з кожним

днем несе до склепиці матері - куль-

тури все нові й нові здобутки розу-

му... А в час: "темно, як у горобину

міч..."

29/V 1918 р.

Гр. Правобережний.

Але всіх таки з 7-го червня одкривалися і училися і української курси, так що тепер у нас учається і української та німецької мови і добрі робить,

учиться його за плечима не юсити.

Шелестенко.

С. СЕМ'ЯНІВКА (київського повіту).

Село це — степове. Рослинуло вони,

як і більшість наших сел, серед степу

та байраків... Навкруги чудова

природа. Ріжкі історичні, давно забу-

ті, могили, мов свідки колишньої бо-

ротьби, однакожи островками вигля-

дають з зеленої нашини - моря...

"Гостра Могила" покрыта якими

ріжкобарвними колісами; жито, викину-

вши колос, стільше оточене, мов вартою,

квітками: жебрій живокість, підливши

гордовито голови немов хочуть

крикнути сусіду - будаку: "не пишай-

ся друже, що високий, — дожеме!"

Червоноїка липчина, горошок і

житники склали голови і стоять в

глибокій задумі...

Але... селян ця "посезія" не цікавить!

Внутрішнє життя села — традиція

минулого; воно живе чутками і забо-

бонами. Останніми часами селянин, бач-

уччи таку жорстоку дійсність життя

(зміна "свободи", режим, постма "от-

реченістю" від революційного міра"), —

— викинувся в бік релігії...

Але найшільні "добре" люде, які,

користуючись народною темнотою,

одверто спекулюють на "святах".

В нашому селі лежить розбитий

параліч стара бабуся Мазурчих.

Вона оголосила себе "предсвідницею"

між небом і землею — зробилась

пророчицею. І поплила до баби грошені-

ть...

З початку революції у нас засну-

валось т-во "Просвіта", яка за час

своєго існування улаштувала: 11 ви-

став, 2 дитячі вечірки й великий

ялик.

При т-ві заклалися комісії:

театральна, лекційна, агітаційна, і

бібліотечна. Т-во має коштом біблі-

отеку, до якої приєднано земську

бібліотеку.

Це ж т-во заснувало й упоряд-

кувало бібліотеки-читальні по селах

нашої волості — Бодакві і Токарях.

За минулий рік прочитано в

Пісках 12 наукових лекцій.

Улаштована була вечірка школа,

де справу наявні провідні учителі

і місцевих шкіл. Слухачів було

більше 85 душ, в склад яких входили

неграмотні і малограмотні особи різ-

ного полу і зросту.

Місцевим літом були улаштовані

"яслі", де мали притулок 200 душ

з хати і заходиться ретагом.

— Чоловік — як бики сидять дома,

дітей.

— Во, добрі... Гаразд. Моліться Богу. І зеленецька троянка посунувася

під подушку бабусі. "Все гаразд".

Сі. ПІСКИ (Лехвицького повіту, на Полтавщині).

Наше село лежить при заміжній

станції, через що й має батато інте-

лігенні, котре провадить культурно-

просвітлю роботу (служба, вчителі,

то-що).

З початку революції у нас засну-

валось т-во "Просвіта", яка за час

своєго існування улаштувала: 11 ви-

став, 2 дитячі вечірки й великий

ялик.